

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 13. julija 1920.

Cene inseratom: enostopna petilvrsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Kdor hoče priti pod Dunaj, mora pustiti trebuh zunaj!

Prodane duše.

Pri vsaki priliki smo svarili naše ljudstvo pred avstrijskimi agitatorji. Poudarjali smo, da ti zapeljivci sami prav dobro vedo, kaka nesreča da bi bila za Koroško, ako bi prišla pod Nemško Avstrijo, in da opravljajo svoje satansko delo samo za denar. Neumnih ljudi ne manjka nikjer na svetu, zato se pač ni čuditi, da je bilo doslej tudi pri nas še nekaj zaslepljenčev, ki nam niso hoteli verjeti. Bili so prepričani, da notar Rabitsch, Jožef Wernig, Štefan Durchschlag in vsi drugi taki poštenjakoviči res agitirajo za spufano Avstrijo iz čiste ljubezni do Slovencev. Zato smo pa zelo, zelo hvaležni „nacional-političnemu avšusu“ v Št. Vidu na Glini, da nam je tako velikodušno odstopil akte (spise), iz katerih je natančno razvidno, kako so bili nekateri falotje plačani za svojo satansko delo. Pred nami leži razen različnih pobotnic tudi:

Abrechnung

über die Verwendung der bis 18. Juni 1920 vom Heimatdienst und sonstigen erhaltenen Geldsummen.

Iz te „abrechnung“ je razvidno, da je gospod „Burg“ od 29. aprila t. l. pa do 18. junija prejel 59.267 K. Seveda ta vse časti vredni gospod, ki se skriva pod imenom Burg, ni vsega tega denarja sam zapil, ampak je privoščil nekaj kapljic tudi svojim priganjačem.

Dobili so: Štefan Durchschlag 1020 K, Anton Kurnik (Sinča vas)

830 K, Jožef Wernig (Velikovec) 1470 K, Jožef Homer (Dobrla vas) 200 K, Poitnik in Sekoll (Pribla vas) 600 K, Poltnik 320 K, gospa Magnet 72 K, Tom. Sablatnig 650 K, Josipina Lipnik (Velikovec) 200 K, notar Rabitsch 1500 K, Marija Scherzer 100. Manjše zneske so dobili še sledeči gospodje in dame: Wollbart, Wurden, Pickl iz Tinj, Kowatsch in Haberle. G. Burg je postopal zelo krivično: tistim, ki so opravljali nevarna dela (šmuglanje letakov in brošur čez mejo) in so riskirali včasih celo življenje, je dal najmanj; tisti pa, ki so čepeli doma lepo na varnem in so samo jezike brusili, so dobili največ. Pač pa moramo konstatirati, da g. Burg prav dobro pozna svoje „kunte“: da bi takoj ne zapili vsega denarja, jim ga je dajal lepo po malem. V svoji neskončni dobrosrčnosti tudi občin ni pozabil. Naklonil je primerno podporo sledečim občinam: Vobre, Ruda, Tinje, Št. Peter na Vaš., Važenberk, Blato, Pliberk in Velikovec. Častiti g. Burg je tudi dober kristjan in rad „žejne napaja“: 12. maja je plačal v Sinči vasi pri „Karlu“ 54 K za 2 l vina.

Fijakarjem, ki so prevažali na skrivne shode nemškutarski gnoj, je plačal 1060 K, kar priča o veliki požrtvovalnosti avstrijskih podrepnikov. (Hudobni jeziki izvajajo nemškutarsko požrtvovalnost od besede žreti!) Ti strahopetni zajci se zelo bojijo za svojo kožo: 10. maja je g. Burg izdal 20 K, piši in beri dvajset kron „für

Bewachung einer Versammlung“. Zaradi navijanja cen g. Burg ne bo kaznovan, ker tako nizko ceni življenje svojih bratcev! Jih mora že dobro poznati!

Svojo „abrechnung“ konča g. Burg tako-le: In 14 Tagen erwarten wir unbedingt einen größeren Betrag von oben. (Alles Gute kommt von oben!) Alles weitere wird Ihnen Herr Glantschnig mitteilen.

Treue Heimatgrüße

Burg m. p.

Konec štajerske železne industrije.

Dosedaj so se v Avstriji vedno bahali s svojo industrijo. Posebno na središče železne industrije v Vordernbergu in Eisenerzu so kazali s ponosom. Še pred kratkim so nemški hujškači prerokovali Jugoslaviji pogin, ker „nima“ industrije, medtem ko so Avstriji naznanjali najlepšo prihodnost ravno vsled razvite železne industrije. Trdili so, da bo veljala v Jugoslaviji navadna kosa 70 K, v Avstriji pa le 3-4 K. In kakšen je bil konec? Pri nas stane kosa sedaj 50-60 K, v Avstriji pa še enkrat in toliko več.

„Tagespost“ z dne 27. junija t. l. št. 175 pa piše v članku „Im Lebensnerv getroffen“ za nas jako poučljivo:

„Pred nekaj tedni je ugasnil zadnji štajerski plavž, štajerska ruda se ne more več topiti na Štajerskem. Železo bi nas pred vsem moglo re-

PODLISTEK.

Špelca na Koroškem.

Z moškimi je res križ, posebno če so takšni, kakor je moj Pavliha. Ta neroda res ni za prav nobeno rabo pri hiši. Kako sem se zadnjič jezila z njim! Mislite, da je bil skuhal večerjo? Kaj še! Ko sem bila nehala pisati in sem stopila v kuhinjo, je še vedno krompir lupil. Jej, kako sem ga ozmerjala! Vse sem mu rekla, samo človek ne. Ampak naj ostane to med nami, ni treba tega dalje praviti!

Zdaj vam bom pa rajši povedala, kako sem se pripeljala iz Gradca v

Sinčo vas.

Pred vojno sem bila že večkrat v Mariboru. Pa verjamete, da bi ga zdaj skoraj ne bila spoznala? Zdelo se mi je, da sem v kakem velikem mestu. No pa to bo enkrat še res veliko mesto, pa Celovec tudi, ko bo v naših rokah.

Ko sem v Mariboru že sedela v vagonu, pa stopi notri neki gospod: dolg je bil kakor nebeška lojtra, suh pa kakor v sv. pismu tiste faraonove krave, grd kot smrten greh, pa dolge muštače ji imel. „Guten Tag!“ me je pozdravil.

Že sem hotela slovenski odzdraviti, pa sem se še o pravem času premislila: to je Nmec, morebiti še celo koroški Nmec, dalo se bo kaj zvedeti od njega!

Zato sem mu ozdravila nemški in sva potem ves čas nemški govorila. Pozneje mi je povedal, da je zdravnik in da se piše Frühling.

Kdaj pride vlak v Grabštanj? — sem ga vprašala.

Okoli 10. ure dopoldne. Ali ostanete tam?

Ker se nisem hotela zlagati, sem se naredila, kakor da nisem slišala, kaj me je vprašal, pa sem rekla:

Kaj pa iz Grabštanj je še daleč z avtomobilom do Celovca?

Iz Grabštanj lahko zažvižgate v Celovec. Pa imate prepustnico?

Je ne potrebujem! — In natašč sem spustila robec, da je padel na tla. Dr.

šiti gospodarskega propada. Pa ta domači vir blagostanja se je posušil, ker iz Češke ne dobimo potrebne množine koksa. Naša železna in sploh kovinska industrija je popolnoma navezana na preskrbo premoga in koksa iz tujine, največ iz Češke. Čehoslovaška je porabila ugodnost ter zvišala cene železu, namenjenemu Avstriji za 200 čeških (800 avstrijskih) kron na cent. Nadaljno zvišanje na 200 čeških kron se pričakuje.

Ti pojavi morajo v kratkem uničiti vso avstrijsko železno industrijo. Pomanjkanje premoga in železa je prisililo vsa podjetja, da so zmanjšala izdelovanje železa. Število delavcev morajo pa vzdrževati vsled vladne odredbe.

„Tagespost“ končuje: „Važnejša in nujnejša ko rešitev vladne krize je rešitev avstrijske železne industrije pomanjkanja surovin. Ako se to ne zgodi v par tednih, tedaj je naša gospodarska smrt gotova. Es ist dies der Zusammenbruch.“

Malo drugače se bere v propagandni knjižici „Die Wirtschaftsfrage“. Pa resnica se z brošurami ne rešuje. Sčasoma bodo tudi naši agitatorji prišli do prepričanja, da brez kruha in premoga ne gre nobena mašina, četudi je avstrijska.

Pismo iz cone B.

Opazili ste gotovo že tudi v coni A, da so se naši plačani razgrajči v Celovcu precej ohladili. Ker se v celi coni B nihče ne zmeni več za njihovo nesramno pisarjenje proti Jugoslaviji, so začeli resno misliti, kako bi kožuh obrnili. Po vsej coni B je začelo narasčati navdušenje za priklopitev k Jugoslaviji. Poskusili so to ljudsko voljo obrniti tako, da bi se mislilo, da ljudstvo prosi samo za odstranitev demarkacijske črte. „Oslovske Trompete“ nihče več ne bere, ker že vsi vedo, da je vsaka beseda, ki jo napiše, nesramna laž. Sedaj pa, ko vidijo, da je s slavo pri kraju, že govorijo, da niso bili nikdar resno proti Jugoslaviji, ker vedo, da vlada tam pravičnost in red. Ljudstvo je nejevoljno, ker se vsa stvar že tako dolgo vleče. Govori se že, da bodo šli kar sami k antantni komisiji in zahtevali, da se cona B brez glasovanja priklopi k Jugoslaviji.

Pri nas se vse vprek rekvirira,

tudi po coni B, ki so jo do sedaj pustili v miru samo radi tega, da je mogla „Oslovska Trompeta“ pisati, da imamo vsega dosti. Tudi krade se že pri belem dnevu, ne samo, kar se da skriti, ampak kar cele in žive vole, krave in teleta s pašnikov. Ubogi kmet ne ve, ali bi živino držal doma, ali bi jo pa do zob oborožen čuval na paši. Pri tem ni varen niti življenja, ker so tudi tatje zmiraj dobro oboroženi. Vojaštva nimamo, folksverovci pa kradejo sami kakor srake. Zato pa nismo samo Slovenci, ampak tudi večina nemškega prebivalstva, ki bi se radi iznebili žegnane Avstrije. To so tudi gospodje v Celovcu opazili. A čudno! Čisto nič niso več hudi na nas, četudi na glas vpijemo, da hočemo pod Jugoslavijo. Naš glas bo zmiraj močnejši, navsezadnje bo postal tako glasen, da ga bo čula tudi antantna komisija v Celovcu.

Iz beljaškega okraja.

Celovski hujskači vpijejo vedno „Kärnten den Kärntnern“, da bi živeli še nadalje na račun ubogega kmeta. Hočejo ga imeti še dalje za molzno kravo, ki jo že tako vlečejo, da ji bodo v kratkem izvlekli še mozeg iz kosti. Ubogi kmet že tako nima ničesar več, kar si je dosedaj zaslužil, in že se mu bliža čas, ko bo moral dati zadnji vogel od hiše za „oddajo premoženja“. Zaslužka nima. Poljske pridelke lanskega leta so mu že zdavnaj pobrali, letos mu je skoraj vse pobila točča, a česar ni, je že davno zopet popisano, in tako stoji tu brez hrane in denarja. Kako naj si pomaga? V hlevu ima še par repov živine, a tudi ta ni več njegova. Dne 9. junija je okrajno glavarstvo v Beljaku kaznovalo sledeče kmete, ki so zaklali ali pa poskusili prodati svojo živino: Rudolfa Schnabel in Jakoba Wiegele, Slovenca iz Zahemca na 5.000 K, Jakoba Tschernutter iz Pogorja na 1500 K, Petra Gasserja in Franca Rauterja iz Aifersdorfa, Jurija Steinerja iz Fesernice, Jožefa Kohlhoferja iz Tobiča, Jožefa Landriesserja, Ano Zussner, Ivana Steiner in Jurija Tschabitscher iz Bistrice na Dravi, Matija Granitzer iz Stockenboja in Jožefa Belohubi iz Landskrona na 1000 K; Franca Jesche iz Winklerna na 500 K. Pri tem se jim je tudi za-

plenila vsa živa živina. Tako izgleda pri nas v Avstriji. Pa tudi mi upamo, da se nas bo vsmilila Jugoslavija, saj smo tudi mi njeni zvesti sinovi.

Razpoloženje v coni B.

Kakšna štimunga za glasovanje je v coni B, priča sledeči slučaj:

Koroški Slovenec, ki se je vračal te dni iz Celovca v cono A, se med potom med Celovcem in demarkacijsko črto neopažen približa dvema ženskama, ki sta bili precej daleč narazen in sta na ves glas „pvnali prov po sovönj“. Omenjeni hudomušni gospod pa zakriči za žensko, ki je stala ob cesti: „Konst nit tajč? Nach Jugoslawien g'hörst hín!“ Ženska pa se razjarjena obrne proti hudomušnežu, se razkorači pred njim in začne vpiti na ves glas: „Verdomter klognfurtner Falot, ole werma für Jugoslawien stimmen!“ Hudomušni gospod jo je potegnil, kakor da bi ga bilo strah, proti meji, v prepričanju, da so B-conarji Celovca in celovških hujskačev sili kot bobna in da istotako težko čakajo na priliko, da jim morejo dati brco v . . . —

Velikovški okraj.

Velikovec. Dne 26. junija je priredila naša deška šola izlet na Klopinijsko jezero. Ob tej priliki je darovalo ravnateljstvo hotela za ubožne učence 60 kav s kruhom. Vedstvo šole se prav pristrčno zahvaljuje v imenu mladine za velikodušni dar.

Trušnje. Še ko je bil dan, so lezli nekateri na Srednje Trušenjsko razvalino, da še bolj naložijo grmado, ki je bila že dopoldne čez 3 m visoka. Komaj se je naredil mrak, že je zaplapolal prvi kres na važenberški razvalini. Za njim so se začeli prižigati drugi. Samo v Rutah in Hudem kraju jih je bilo 16. Štriholčani so streljali, kakor da bi bombardirali Berlin. Tako smo gledali, da smo skoraj pozabili zažgati svoj kres. Ob desetih smo se šele spomnili. Streljali smo tudi mi v čast sv. Cirilu in Metodu in na jezo našim nemčurjem. Našim „deutschgesindelte“ so se pobesili nosovi, pa pomagati si niso mogli, ker jih je premalo. Napeli so nam „drahtverhau“ čez cesto. Škode ni trpel nihče. „Čubežen“ smo vzeli s seboj, da ga ob prvi priliki porabimo. S seboj smo imeli

Frühling ga je hitro pobral. Kakor da bi se mi bilo zareklo, sem se mu zahvalila francoski, pa sem hitro popravila in rekla po nemško: Hvala lepa! — Kar sem hotela, sem dosegla: možak je za par minut umolknil. Gotovo si je mislil, da sem morebiti žena kakega člana plebiscitne komisije in da bi prav nič ne škodilo, če bi zabavljajl čez Slovence.

Ker sem videla, da možakar ne ve, kje in kako bi začel, sem ga vprašala: Gospod Frühling, Vam so razmere v coni A gotovo znane. Ali je še kaj upanja, da bi Nemci zmagali?

Gospa, odkrito Vam povem, da prav nič ne. Cona A je za Avstrijo izgubljena in veseli bomo, če rešimo Celovec.

Kako pa to, ali niste nič agitirali?

Nič agitirali? Ne morem Vam povedati, kaj smo vse storili in koliko smo se trudili, da bi pregovorili ljudi, naj glasujejo za Nemško Avstrijo, pa je bil ves trud zaman. Pa bi morebiti še šlo, ko bi ne bilo žensk.

Kako mislite to?

Slovenci imajo v vsakem kraju, kjer je šola, žensko društvo. In članice teh društev so najboljše agitatorice za Jugoslavijo. Kakor ose napadajo naše agitatorje, pa še natepejo jih, če ni drugače. Ali se to spodobi za ženske?

Veste kaj, gospod zdravnik, meni pa to zelo dopade, da so Korošice tako zavedne in delavne. Takih žen in deklet ne najdete povsod!

Je že res, ampak to me jezi, da ne

delajo za Nemško Avstrijo, temveč za Jugoslavijo!

Saj niso tako neumne kakor si ti, stari tepec! — sem si mislila, rekla pa nisem nič.

Predolgo bi morala pisati, ko bi hotela vse povedati, kar mi je pravil in tožil. Kar ušesa so me bolela. Zato sem bila pa prav vesela, ko je na neki postaji izstopil. Ta je res že zrel za norišnico! — sem si mislila, ko sem bila zopet sama v vagonu.

Prihodnjič vam bom pa povedala kaj o gospe Relgeiz in drugih takih velikovških damah. Ampak samo to vas prosim, da ostane vse med nami.

tudi psičke: Brandija, Hanzija in Fifija iz Važenberga. Pa Hanzija ni psiček, ampak človek — folksvergmaijnar. Ker ni spadal v našo družbo, smo ga nagnali.

Po plebiscitu mora biti pa kres še večji, ko je bil ta. Razni „psički“ pa bodo stisnili rep med noge in jo popihali čez Krko.

Voberske gore. Namesto poroke — pogreb. Pokopali smo Bilovnikovo Nežiko. Bila je pridno, zavedno slovensko dekle in od leta 1918, ko ji je umrl oče, edina opora svoje matere in svojih malih bratcev in sestic. Delavna in nardarjena za gospodarstvo si je izbrala ženina iz domačih kmetijskih krogov. Pa zlobna sosedova roka je pograbila za smrtno orodje in jo spravila v prezgodnji grob. Bog tolaži mater, brate in sestre, za katere je tako skrbela.

Konovece. Pri lesnem trgovcu Reiterju se je nastanil čevljarski pomočnik Uranšek. Da bi delal čevlje, še nismo opazili, pač pa živi od — lufti in avstrijskega denarja. Kaj dela, ve pri nas vsak. Gotovo mu to delo več nese ko šušarnija.

Kleče. Do tretjega gre rado, pravi star pregovor. Dne 1. julija je ubila strela Lenarta na Potoku, dne 3. julija je podlegla bolečinam Bilovnikova Nežika, dne 4. julija pa se je raznesla novica, da se je ubil pd. Peter v Klečah. Rebernik v Smartnu si je izmislil novico, da je bil ustreljen, k misija je pa menda dognala drugače. Rajni je bil naš nasprotnik.

Mohlič. Kdo ima krajšo pamet, konj ali — nemčur? Odgovor: nemčur. Če ne verjamete, evo vam dokaza: Posestnik Jožepič iz Mohlič je prodal konja nekemu „šmuglarju“ in ta ga je pri žrelcu vhitopal v Nemško Avstrijo. Toda konj, ne bodi „faulast“, si je mislil: „Šmuglar obrača, jaz bom pa obrnil“ — in res je obrnil ter jo je popihal sam v Jugoslavijo nazaj. Tu so ga prijeli ordžniki ter ga spravili na varno. Je že gotovo vedel, kakšno pomanjkanje vlada v Nemški Avstriji, zato pa ni hotel tam ostati. Pravijo, da žival nima pameti, a nemčur, ki ga še vedno vleče srce v falirano Avstrijo, je ima še manj. In če ga že vleče srce tja, naj spravi v Avstrijo tudi — želedec, da bo vse tam!

Galicija. Lepa naša domovina, lepa naša slovenska koroška zemljica! Nikdar pa še nisem tako globoko občutil njene lepote, kakor sem jo občutil na letošnji predvečer sv. Cirila in Metoda. Kamor se je ozrla oko, povsod luči, povsod kresovi. Hotel sem jih šteti, a nisem mogel do konca. Zdelo se mi je, kakor da bi štel zvezde na nebu. V naši mali občini jih je gorelo trinajst! Kdo bi še mogel dvomiti, da nam dan glasovanja prinese sijajno zmago? Letošnji predvečer sv. Cirila in Metoda nam je jasno pokazal, kako pristrčno ljubimo koroški Slovenci svojo rodno zemljo in svojo majko Jugoslavijo. Zato pa:

„Ne bo nas Nemec več teptal,
ne tlačil nas krvavo!
Naš rod bo tu gospodoval,
naš jezik, naše pravo!“

Sv. Peter na Vaš. Na praznik sv. Petra in Pavla se je vršil po maši javen shod. G. naduč. Močnik iz Pliberka je številnim zborovalcem razjasnil položaj kmeta v naši novi državi. Povedal nam je pa tudi, da smo Srbom dolžni največ

hvale, ker samo oni so nam prinesli svobodo. Govoril je še domači g. župnik Rozman. Zamerili so njegovemu govoru le folksferderbovcji, ker jih je spravil v eno vrsto z mišmi, podganami, stenicami in drugo ničvredno golaznijo, ki spravlja vsako hišo ob dobro ime. Ubogi folksferderbovcji, nikdar nimajo gmaha! Tako slavno so lansko leto šturali polne kašče kmetov in v zahvalo tako ponižanje! Časi se spreminjajo — kajne Nacek iz Potoka? Oba govornika smo poslušali z veseljem, le nekaj smrkavih folksferderbovcjev jo je še pred koncem zborovanja odkurilo, ko so šlišali, kam spadajo. Miši, stence in podgane!

Šmarkež pri Velikovcu. Motite se, če mislite, da je naš kraj zadnji v Jugoslaviji. Še zelo imenitni smo, ker imamo republiko. Njen prezident si je vzela dopust in jo odpihal v Nemško Avstrijo na neko konferenco. Posvetovali se bodo najbrž o rekviziciji žita in živine. Njegov namestnik, visoko spoštovani gospod Kratkonog, pa je ostal doma, da si pogleda, kako se bodo Slovenci s svojimi kresovi blamirali. No, prišlo je drugače! Kamor je pogledal, povsod je bilo vse polno kresov. Ko jih je hotel šteti, pa se je prikazal zopet eden, tam drugi. In čim bolj je štel, več jih bilo, tem bolj temno mu je prihajalo pred oči; čim bolj so možnarji pokali, tem bolj je skakal naš Kratkonog in njegova banda. Nekaj časa so grdo preklinjali, potem pa so rekli: Izgubljeni smo! — Želim, da vas kmalu pamet sreča, kakor je mene, ki sem še do nedavna trobil v vaš rog.

Kmet, ki je sprevidel.

Grebinjski kloster. (Verni nemčurji) Od Nemške Avstrije plačani agitatorji so večinoma tudi ljudje brez vere. Pri svoji agitaciji po so večkrat tudi prav pobožni po izreku: Hilf, was helfen kann. Če pridejo v dotiko z vernim slovenskim ljudstvom, uporabljajo debelo laž, da so slovenski duhovniki zavrgli svojega celovškega škofa. Basen o volku in jagnjetu nam je znana. Kdo je odtrgal škofa od nas? Ko so bili Jugoslovani v Celovcu, so bili tudi v zvezi s škofom, čeravno je Nemec. Še en las se mu ni skrivil. Potem so prišli Nemci in Lahi, ki so napravili demarkacijsko črto. Od tega časa smo ločeni. Pa ločeni nismo popolnoma. Škof je določil generalni vikarijat v Dobrli vasi, da vodi škofijske posle v coni A do plebiscita. Po plebiscitu bo pa itak Celovec tudi naš, potem bomo pa zopet združeni s svojim škofom.

Sicer pa poznamo vernost teh nemčurskih ovc. Njihov bog je še zmiraj tepeni Wilhelm II., njihov evangelij tatvina, ropanje in pobijanje.

Dobrta vas.

Prelepa je dobrolska fara,
Da daleč ji okrog ni para;
Družina neka tam živi,
Ki že od nekdanj „heul“ kriči.

Nemškutarjev ker se boji,
Najrajši nemški žvrgoli.
Včasih pa, če to ji kaže,
Da je slovenska, se nam laže.

Predobro mi jo že poznamo,
Zato se farbati ne damo
In kličemo ji z dna srca,
Gospod naj pamet norcem da!

Za danes zamolčimo
Ime družine te,
A to ji pač želimo,
Naj koj poboljša se.

Boroveljski okraj.

Iz zgornjega Roža. (Trikratni umor!)

V zadnjemu listu „Lausmannschaft“ so se Nemci zopet lagali, da sem jaz umoril 3 ljudi, in sicer v Hajnžlnovi gostilni na Ladincih.

Nemške tolpe so kradle pri Hajnžl-nu vsak dan razne jestvine, pijačo, obstreljevale hišo in metale na mirno pri kosilu sedeče ljudi ročne granate. Tisti dan so prišli ti razbojnikji zopet blizu naše črte v Arnejčevo hišo razbijat in pijančevat. Nato priteče neki domačin in prosi na kolenih naše vojske pomoči.

Mala patrolja vzame puške in gre. Tam so bili, kakor so mi pozneje pripovedovali, res 3 rauberverovci iz Beljaka, že precej pijani. Ker se na poziv naših vojakov niso vdali, ampak so streljali iz hiše kakor znoreli, so naši naskočili in v bitki sta bila 2 roparja težko, eden pa smrtno ranjen. Dolžijo me, da sem bil voditelj iste patrolje in trikratni morilec, akoravno sem isti čas bil daleč in sploh za to stvar nisem vedel, kar lahko pričajo vsi domačini.

Nemci se tukaj zgražajo, da so v boju padli trije njihovi pristaši, tega pa ne povedo, koliko so oni zavratno umorili naših ljudi in jih postreljali kakor pse šele potem, ko so bili že ujeti in se niso mogli braniti.

Nemška kultura išče samo laži in zavijanja, da doseže svoj satanski namen.

Martič.

(Vsak pošten človek bi Vam štel v čast, ako bi bili Vi vodili tisto patroljo; nikar se torej ne razburjajte, če nemčurski psi lajajo! Ured.)

Borovlje. Dne 29. junija smo pokopali Albina Preka. Zadel ga je kap, ko se je vračal od slavnosti v Ljubljani. Pokojni je bil pevovodja boroveljskega pevskega društva. Bil je zaveden Slovenec, splošno zelo priljubljen, kar je dokazal tudi njegov pogreb. Pevsko društvo mu je zapelo v slovo dve žalostinki. Zapušča vdovo in troje otrok. Tretjega je povila žena v času, ko so ji odnesli ljubljenelega moža na pokopališče. Ob odprtem grobu je govoril g. dekan Limp. Pevci in prijatelji njegovi mu kličemo: „Z Bogom! Na svidenje nad zvezdami!“ Da se ubogi vdovi pomaga, se je zbralo med boroveljskimi Slovenci nekaj denarja. Ob enem se apelira na vse Slovence po Koroškem, da priskočijo na pomoč materi in otrokom, katerim je bil rajni edina opora. Prispevki naj se pošiljajo na go. Tončko Prek, Borovlje.

Sveče. Tudi Ziljani so se hoteli udeležiti regentovega sprejema na Bledu. Nemci so to izvedeli in zaprli mejo. Nemci sami trdijo, da so hotele kar cele zilske vasi k sprejemu. Sedaj menda vidijo, kako „radi“ so Ziljani pod Nemško Avstrijo. Zaradi par nemčurjev mora trpeti vse prebivalstvo.

K sprejemu na Bledu je prišla tudi žena iz cone B. Ko je šel Aleksander nimo nje, se je vrgla na kolena in s povzdignjenimi rokami prosila, da reši tudi Slovence iz cone B nemškega jarma. In Aleksander ji je to obljubil.

Št. Ilj ob Dravi. V nedeljo, 4. t. m. se je vršilo na Homcu znamenito pranganje, h kateremu prihaja vsako leto mnogo ljudstva. Po cerkvenem opravilu je bilo zborovanje na prostem. Otvoril ga je g. župnik Nagl. G. Brantner je v obširnem govoru razpravljajal o našem političnem položaju. Ljudstvo je poslušalo govor z velikim zanimanjem. Oglasil se je tudi znani folksverovec Rumpelnik. Rekel je, da je v Nemški Avstriji toliko cukra, da ga je še v „nachtskaselnu“ pozabil. Ko se mu je pa reklo, da po končanem govoru lahko sam nastopi, se je zbal in jo odpihal. Najbrž je tudi svojo korajžo pozabil v „nachtskaselnu“ v Nemški Avstriji.

Št. Ilj ob Dravi. Na Ciril-Methodov predvečer je gorelo v župniji Št. Ilj 21 kresov. V Karavankah smo jih našli nad 100, na Zili 3, na Kostanjah (N. Avstrija) 5. Povsod se je tudi streljalo in so se spuščale rakete.

Dnevne vesti.

Obrtna banka. Osnovana se je vendar enkrat že dolgo zaželjena in zelo potrebna Obrtna banka v Ljubljani, katera ima na programu predvsem skrb za kreditne potrebe domačega obrtnega stanu. Manjkanje kreditne organizacije, kakoršna se snuje, se je med slovenskim obrtništvom že davno hudo občutilo in zato upravičeno pričakujemo, da bo vse obrtnišтво z veseljem pozdravilo novo podjetje. Osnovna glavica je določena na 2 milijona kron. Vsaka delnica se glasi na 200 K nom. in je treba ceno takoj v gotovini plačati obenem s stroški izdaje po 30 K za vsako delnico. Rok za podpisovanje delnic je določen do 20. julija 1920; prijave je vpošiljati na Ljubljansko kreditno banko v Ljubljani ali na podružnico v Celju, oziroma Ma-

riboru. Razposlali smo tozadevne pozive na vse obrtniške organizacije in prosimo, da se obrtnišтво pri svojih pristojnih drugih zglašuje za potrebne informacije, ki jih radevolje daie tudi Občestovensko obrtno društvo v Celju.

Sele. Dne 27. junija je povoden, nastala vsled nevihte, zasula bčinsko cesto iz Homeliš skozi B. ravnico v Šmarjeto in Galicijo. Promet je onemogočen.

Velikovec. Za velikovski sodni okraj se je ustanovil poseben urad za varstvo osirotelih in zapuščenih sirot. Skrbelo se bo, da pridejo taki otroci k pravim ljudem v oskrbo in dobro krščansko vzgojo. Podpiralo se jih bo pa tudi z obleko, obuvalom in denarjem. Obleke in obuval imamo že sedaj v vrednosti nad 100.000 K in tudi denarja že precejšnjo vsoto.

Take državne zaščite ali varstva sirot so se ustanovile po vsej Jugoslaviji ter dobivajo na leto redno državno podporo. Samo za Slovenijo je določenih za letošnje leto 14 milijonov kron.

Bela. Jezerski igralci prirede v nedeljo 18. t. m. ob 3. uri pop. (stari čas), v hotelu Groß igro „Na dan sodbe“. Nato prosta zabava. K prav obilni udeležbi vljudno vabimo Belani.

Žilje — most. Dne 17. junija so našli nemški orožniki pri mlinu Eibelhof med Žiljami in Škofjim dvorom utopljeno žensko.

Utopljenka je po izpovedi avstrijskih orožnikov stara 27—30 let, 160 cm visoka, ima črne lase, je oblečena v temnomodro obleko s črnim predpasnikom z naramnicami, ima črne nizke čevlje in črne nogavice. Okoli vratu nosi srebrno verižico z medaljónčkom, ki nosi na eni strani črke I. F., na drugi M. S. in napis „Gott schütze Dich“.

Truplo se nahaja v Deuilsdorfu v N. Avstriji. Poizvedovanja so ostala dosedaj brezuspešna.

Nesreča. Dne 4. julija je bilo tuk. orožniški postaji naznanjeno, da so našli posestnika Andreja Pogačar, p. d. Petra v Klečah, občine Vobre, na podstrešju mrtvega. Pogačar je bil, kakor se domneva, ustreljen. Za storilcem do sedaj še ni nobenega sledu.

Dvoje goved po strelji ubitih. Kmetovalcu Valentinu Veračniku v Repelah, obč. Grabštanj je 27. junija 1920 zvečer med nevihto strela ubila 2 govedi (1 vola in 1 kravo), ki sta se nahajali blizu hiše na pašniku.

Povračilo takse na nerazprodane vstopnice. Vsa podjetja, ki prirejajo predstave, veselice, zabave itd., se v smislu odloka finančnega ministrstva opozarjajo, da se bo vračala taksa samo za tiste nerazprodane vstopnice, ki niso odtrgane od knjižice, imajo kupon in so označene s številko ali označenjem prostora.

Prošnjam za povračilo takse priložene vstopnice, ki ne odgovarjajo tem zahtevam, bodo smatrale finančne oblasti kot že uporabljene, ter bodo zavrnila seveda tudi prošnjo za povračilo takse. —

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočutja in tolažbe ob nenadni smrti svojega nepozabnega soproga Albina izrekam najiskrenejšo zahvalo vsem znancem in prijateljem, posebno pa gg. dekanu Limplu, župniku Vuku, kaplanoma Koširju in Kandutu, pevskeemu zboru v Borovljah, kakor vsem, ki so spremili rajnega k zadnjemu počitku, ter vsem, ki so mi priškočili v potrebi na pomoč. Bog plačaj! Tončka Prek, Borovlje.

Širite povsod „Korošca“!

Ženitvena ponudba. 27 let stara gospodična se želi v svrhu ženitve seznaniti s poštenim rokodelcem ali z železničarjem. Ponudbe s sliko na upravo „Korošca“ pod „Dobro srce“ 50.

Kemično čiščenje obleke prevzame Pavla Robinik, Velikovec, Bürgerlustg. 76, priftičje.

Išče se poštena in pridna natakariča. Več pove upravnistvo.

Teliča se je izgubila. Izgubila se je dve in pol leta stara teliča rdeče-rjave barve. Ima kratke roge — enega odbitega, drugega odrezanega. Zgubila se je iz Velinskega pašnika pri Dravi, pod St. Janžem v R. Dne 5. junija so jo videli v Kožentavru in pri gradiču v Goričah. Če kdo ve kaj več, se prosi, da sporoči to najbližji orožniški postaji. Najditelj dobi od lastnika 300 K nagrade in se mu povrnejo stroški.

20 klafter bukovih drv prodaja Florijan Razbernik pd. Hartl v Holmcu, p. Grebinj.

Starejša, spretna gospodinja

ki je bila zaposljena vedno na večjih gospodarstvih in zna tudi dobro kuhati, išče primerne mesto. Ponudbe na: Zanesljiva, poštno ležeče. Žel. kaplja.

Najlepše letovišče
v Jugoslovanski Koroški je
„Klopinjsko jezero.“
Izvrstna oskrba. Pojasnila daje
ravnateljstvo hotela „Klopinjsko jezero“

Primešaj krmil Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmil pest praška Mastin. Ob pomanjkanju kreme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola, da krmno popolnoma prebavi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30-50 poštne prostora na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 tenček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.